

Polèmica política. Inevitablement, l'aplicació del TIL i la rebel·lió dels col·lectius docents marcarà el començament de l'altre curs, el polític. L'oposició, PSOE i Més, ha intentat durant les últimes setmanes que el Parlament dediqués un plenari monogràfic a la qüestió, perquè així hi hagués de comparèixer a donar explicacions al govern. Però el PP s'hi ha negat. Malgrat tot, socialistes i econacionalistes aprofitaran les preguntes de control a l'executiu a partir del primer plenari de la temporada –el període de sessions de la Cambra s'inicia el dimarts dia 17 de setembre– per a interrogar tant la consellera del ram com el president sobre aquesta polèmica docent i lingüística que ja és i continuarà essent la gran protagonista de la vida política balear durant els pròxims mesos.

Tant el PSOE com Més acusen el PP de voler “incendiar les aules” i de portar a terme “una verdadera persecució del català” amb “l'excusa de l'anglès”, amb les quals declaracions s'arreglen amb els col·lectius docents crítics. Però des del PP i el govern han plantat cara. La portaveu per a assumptes d'educació del partit conservador, la diputada al Parlament Aina Aguiló, declarava en una entrevista al *Diario de Mallorca*, el passat agost, que el seu govern havia aconseguit “posar fi” “a la persecució del castellà” que, a parer seu, s'havia produït “abans”. Aquesta diputada és la que cíclicament acusa “una minoria de professors”, que ella ha comptabilitzat “en uns dos mil”, de fer “ideologia catalanista” i “contra el PP” a les escoles. Per la seva banda, la consellera d'Educació, Joana Maria Camps, ha insistit que l'aplicació del TIL “és gradual” i que “es durà a terme” passi el que passi. En la reunió que va celebrar amb els sindicats el passat 2 de setembre es va mostrar flexible en unes altres reivindicacions sindicals però no amb el TIL, llevat que oferís la creació d'una comissió de seguiment de la seva aplicació. No és estrany que Camps no vulgui negociar el TIL, perquè és l'ordre que té del president José Ramón Bauzá, qui ha fet de l'aplicació d'aquest decret una de les seves principals banderes d'aquesta legislatura.

Miquel Payeras

Maria Antònia Font és portaveu del sindicat d'ensenyament STEI de les Illes Balears. És una de les impulsores del moviment Enllaçats per la llengua.

“Amb la llengua, a ca nostra cadascú va pel seu compte”

El curs ha començat a les Illes amb diversos directors d'escola sancionats per negar-se a implantar el decret de tractament integral de llengües. Teniu la sensació que ens trobem en el punt més crític d'ençà que es va posar en marxa la immersió lingüística a les Illes?

—A Balears no hi ha una normativa que obligui tots els centres a fer immersió lingüística, però el decret de mínims de 1997 regulava que el 50% de l'ensenyament s'havia d'impartir en català a totes les etapes no universitàries. I si es volia fer el 100% en català calia el consens de la comunitat educativa. La majoria de centres públics d'infantil i primària i les cooperatives d'ensenyament aconseguiren aquest consens i hi feien immersió o ensenyament en català 100%. I la resta de centres privats concertats feien el 50% com a mínim, i alguns, pocs, una línia íntegra en català. Això ara ha caigut. Les Illes som el laboratori de la llei d'educació del PP (LOMCE), i José Ramón Bauzá pretén superar Wert amb el decret de tractament integral de llengües. Quan encara no hem assolit la igualtat plena amb el castellà, el govern balear fa passes legals i aplica mesures repressives per fer recular la presència del català a l'escola.

—Malgrat que Bauzá té majoria absoluta, la major part de pares estan d'acord amb el model lingüístic

que l'escola balear ha tingut fins ara.

—Més del 90% de pares i mares estan a favor d'un ensenyament amb el català com a llengua vehicular de l'aprenentatge, que possibilita que els estudiants acabin l'ensenyament obligatori amb un coneixement adequat de les dues llengües oficials i que garanteix un mínim de cohesió social, en una terra on hi ha dues llengües oficials. Negar als pares i mares poder exercir el dret a fer l'ensenyament en la llengua pròpia del territori, que garanteix l'aprenentatge de l'altra llengua oficial i dir que l'estat subvencionarà els pares que vulguin fer només ensenyament en castellà dins el domini lingüístic català, basc o gallec, és un insult a la intel·ligència i demostra el tarannà intolerant i exclouent, poc respectuós i aniquilador d'aquests governants.

—Al País Valencià la immersió mai no ha estat real. Hi ha milers de famílies a les quals se'ls nega el dret a escolaritzar els seus fills en català. La situació és, aparentment, prou més greu.

—La consigna de Madrid és la mateixa per a tots els Països Catalans: impedir la normalització de la llengua pròpia del territori a tots els àmbits i mantenir l'hegemonia de l'espanyol. No respectar ni valorar la diversitat lingüística, ni tampoc la identitària, la nacional o la cultural. Espanyolitzar-nos tant com puguin. I, a més a més,

fer-ho en nom de la llibertat i del progrés. Que hi hagi *llibertat* per a poder estudiar en espanyol i girar l'esquena a la llengua del país. Llibertat per a no haver d'estudiar en català, en gallec o en èuscar.

—**Al Principat també arriben els atacs del PP i de C's, que han recorregut contra la immersió al TC. Com gestionàrieu el cas dels nens els pares dels quals vulguin que els eduquin en castellà a les escoles catalanes?**

—Els pares i les mares, siguin d'on siguin i parlin la llengua que parlin, han de viure amb les normes vigents del lloc que han triat per a viure. Ningú no es pot fer una legislació a mida dels seus interessos. A les Illes, els mestres i les direccions dels centres parlem amb els pares i mares i, amb arguments pedagògics, els ajudem a fer-los veure les bondats del sistema i la coherència

amb l'entorn, com a elements que ajudaran a créixer el seu fill o filla i a sentir-se integrat dins una comunitat que té voluntat acollidora, sense que això suposi perdre la seva pròpia identitat.

—**Al vostre entendre, en una Catalunya independent, el català ha de ser l'única llengua oficial?**

—En un estat català les úniques llengües oficials haurien de ser les que són pròpies del territori, és a dir, el català i l'aranès. I es podria establir un període transitori perquè el castellà ho deixàs de ser.

—**Quin futur veieu a l'ensenyament en català a les Balears i el País Valencià?**

—Tret de Catalunya, a la resta del territori la llengua catalana a l'educació és un objectiu que es busca destruir. La llei Wert és un perill, però també una bomba de rellotgeria que els pot

esclatar a les mans. Estic convençuda que la comunitat educativa del País Valencià i de les Illes, amb el suport de la resta d'agents polítics i socials, faran tot el possible per ser dignes hereus dels qui ens han precedit. Farem tot el que sigui possible per salvaguardar aquest patrimoni humà, cultural i lingüístic que en permet ser qui som.

—**Hi ha unitat d'acció als Països Catalans en defensa de la llengua?**

—Malauradament, no. La FAES actua a tot l'estat de forma organitzada i unitària amb consignes clares. Però, amb la llengua, a ca nostra cadascú va pel seu compte. Amb la por que no ens acusin d'ingerència ens mantenen separats. Ells fan panespanyolisme dins de ca nostra i nosaltres no hi podem fer pancatalanisme? Potser ha arribat l'hora de dir tots al mateix temps que som un sol poble i parlem català! I també és l'hora de crear estructures, lligams, accions, convenis, culturals, socials, polítics, cívics, etc., que siguin solidaris i ens mantinguin comunicats i units.

“En un estat català les úniques llengües oficials haurien de ser les pròpies del territori, és a dir, el català i l'aranès”

Gemma Aguilera